

SUPPLERENDE GRUND- OG NÆRHEDSNOTAT TIL FOLKETINGETS EUROPAUDVALG

21. marts 2013
J nr.: 123-31-00012
UHA/TSN-SIK

Produktsikkerhedsforordningen

Dette notat oversendes ligeledes i kopi til Folketingets Erhvervs-, Vækst og Eksportudvalg.

Ændringer er markeret med kursiv.

1. Resumé

Kommissionen har den 13. februar 2013 offentliggjort et forslag til en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM (2013) 78, som ophæver og erstatter det nuværende direktiv om produktsikkerhed i almindelighed 95/2001.

Forslaget offentliggøres som et led i Kommissionens nye produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke og skal derfor ses i sammenhæng med forslaget til en ny markedsovervågningsforordning KOM (2013) 75, idet bestemmelserne vedrørende markedsovervågning og RAPEX fjernes fra direktivet om produktsikkerhed og sammenskrives med bestemmelserne om markedsovervågning i den eksisterende forordning 765/2008.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012.

Forslaget har som formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og herigennem skabe bedre forbrugerbeskyttelse, højere forbrugertillid og mere lige konkurrencevilkår for erhvervslivet i EU.

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser og umiddelbart ingen statsfinansielle konsekvenser.

2. Baggrund

Kommissionen har den 13. februar 2013 fremsendt forslag til Europa-Parlamentet og Rådet om en forordning om forbrugerproduktsikkerhed, KOM(2013) 78. Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 114 og skal behandles efter den almindelige beslutningsprocedure, jf. TEUF artikel 294. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Forslaget er fremsat som led i Kommissionens produktsikkerheds- og markedsovervågningspakke, der foruden forslag til forordning om forbrugerproduktsikkerhed består af en meddelelse om en flerårig handlingsplan for markedsovervågning af produkter i EU, KOM (2013) 76, og forslag til forordning om markedsovervågning af produkter, KOM(2013) 75.

Pakken er ét af de 12 nøgleinitiativer i Kommissionens meddelelse Akten for Det Indre Marked II fra oktober 2012, som skal bidrage til at skabe fornyet vækst og beskæftigelse i EU, samtidig med, at der etableres fornyet tillid til det indre marked.

Den nye forordning om forbrugerproduktsikkerhed regulerer sikkerheden ved de ikke-harmoniserede forbrugerprodukter, men udgør også det underliggende sikkerhedsnet for al øvrig EU-regulering af sikkerhed for produkter beregnet for forbrugere.

3. Formål og indhold

Forslaget har til formål at effektivisere og ajourføre bestemmelserne om produktsikkerhed og fremme samspillet med sektorspecifik lovgivning for forbrugerprodukter. På den måde undgås unødige overlap, og reglerne bliver dermed mere gennemskuelige for de erhvervsdrivende. Øget globalisering imødekommes gennem en øget vægt på produktidentifikation og sporbarhed. Desuden fremmer forordningen anvendelsen af europæiske standarder igennem en forenkling af proceduren for fastlæggelse af mandater til udvikling og vedtagelse standarderne.

Forslaget skal som nævnt ses i sammenhæng med forordningen om markedsovervågning, da reglerne om markedsovervågning samles i denne forordning. Det medfører en mere effektiv håndhævelse og dermed sikrere produkter og fremmer lige konkurrencevilkår for de erhvervsdrivende.

Kapitel I: Almindelige bestemmelser

Forordningen fastsætter bestemmelser om sikkerheden ved forbrugerprodukter, der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på EU-markedet.

Forordningen retter sig primært mod *non-food* forbrugerprodukter, der ikke er reguleret i anden lovgivning og som er bestemt for, eller forventes anvendt af forbrugerne eller som forbrugerne udsættes for i forbindelse med en tjenesteydelse.

Det er desuden i forslaget præciseret, at forslagets kapitel II–IV (de erhvervsdrivendes forpligtelser, europæiske standarder, der danner grundlag for formodning om overensstemmelse samt afsluttende bestemmelser) ikke gælder for produkter, der er reguleret under harmoniseret lovgivning, da der er fastlagt lignende krav i den harmoniserede lovgivning.

Definitioner

Definitionerne af forordningens begreber opdateres, så de så vidt muligt stemmer overens med definitionerne i andre regler, som regulerer harmoniserede produkter.

Det almindelige sikkerhedskrav

Produkter der bringes i omsætning eller gøres tilgængelige på det indre marked skal være sikre i henhold til artikel 4. Kravet er ikke ændret i forhold til det gældende produktsikkerhedsdirektiv.

Formodning om sikkerhed

Forslagets artikel 5 indeholder en prioriteret liste over kriterier der, for så vidt produktet lever op til et af disse, giver den erhvervsdrivende og myndigheden ret til at formode, at produktet opfylder det almindelige sikkerhedskrav i artikel 4. Formodning om sikkerhed kan indgå som en formildende omstændighed i forbindelse med eventuel overtrædelse af reglerne. Kriterierne er som følger:

1. overensstemmelse med harmoniseret lovgivning
2. overensstemmelse med harmoniseret standard, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning
3. overensstemmelse med national lovgivning, som ikke er i strid med EU-lovgivning, hvis der ikke er fastsat krav i henhold til harmoniseret lovgivning eller harmoniseret standard.

Formodningen om sikkerhed gælder, indtil markedsovervågningsmyndigheden, eller den erhvervsdrivende, kommer i besiddelse af oplysninger, der strider mod formodningen.

Relevante aspekter i forbindelse med vurdering af produkters sikkerhed

Forslagets artikel 6 skitserer en række relevante kriterier, der skal lægges til grund ved vurderingen af et produkts sikkerhed, når der ikke er en formodning i henhold til artikel 5. Der er delvist tale om nye kriterier.

Angivelse af oprindelse

Artikel 7 stiller krav til oprindelsesmærkning. Oprindelseslandet bestemmes i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 23-25 i forordning 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

Kapitel II: Pligter for de erhvervsdrivende

I forslagets artikel 8 fastsættes fabrikantens forpligtelser. Fabrikantens forpligtelser i forhold til teknisk dokumentation specificeres og fabrikanten får pligt til at opbevare dokumentationen i 10 år, mod tidligere 5 år. Sporbarhedskravene er ligeledes blevet præciseret. Der bliver desuden stillet krav om, at produktet skal ledsages af en brugsanvisning og sikkerhedsinformation på et for forbrugeren letforståeligt sprog. Sproget fastsættes af den medlemsstat, hvor produktet gøres tilgængeligt.

I forslaget artikel 9 fastlægges fabrikantens muligheder for at udpege en bemyndiget repræsentant. Fabrikanten kan overdrage alle sine forpligtelser til den bemyndigede repræsentant, bortset fra pligten til kun at bringe sikre produkter i omsætning og pligten til at udfærdige teknisk dokumentation. Der er desuden fastsat minimumskrav til omfanget af bemyndigelsen.

I forslaget artikel 10 fastsættes importørens forpligtelser. Importøren bliver forpligtet til at sikre, at fabrikanten har opfyldt sine forpligtelser om teknisk dokumentation, sporbarhed og sprogkrav. Importøren får pligt til at angive identifikationsoplysninger og til at gemme den tekniske dokumentation i 10 år efter, produktet er markedsført.

I forslaget artikel 11 fastlægges distributørens forpligtelser. Distributøren får i vidt omfang pligt til at sikre sig, at fabrikanten og importøren har levet op til deres forpligtelser. Distributøren får desuden som noget nyt en handlepligt i tilfælde af, at et farligt produkt er blevet markedsført.

Det følger af forslaget artikel 12, at importøren og/eller distributøren overtager fabrikantens ansvar, hvis de ændrer på produktet eller bringer det i omsætning under eget navn eller varemærke.

I forslaget artikel 13 gives der mulighed for, at de erhvervsdrivende fritages for pligten til at underrette markedsovervågningsmyndighederne om salg af farlige produkter, når visse helt særlige betingelser er opfyldt. *Det er blandt andet, når der er tale om et begrænset antal klart identificerede produkter, og hvor de erhvervsdrivende kan dokumentere, at risikoen ved produktet er under fuld kontrol, således at produktet ikke længere er til fare for menneskers sikkerhed og sundhed.*

Det følger af forslaget artikel 14, at erhvervsdrivende på anmodning skal kunne oplyse til markedsovervågningsmyndighederne, hvem de har købt produktet af, og hvem de har solgt produktet til. Pligten løber i 10 år fra de har modtaget produktet eller fra de har solgt produktet.

Forslagets artikel 15 omhandler muligheden for, at der for visse produkter, der kan formodes at ville udgøre en alvorlig risiko, kan indføres et sporbarhedssystem, hvis udformning og omfang fastlægges af Kommissionen.

Kommissionen kan således, hvis den finder det nødvendigt, via gennemførelsesretsakter, fastsætte hvilken type databærer, der anvendes, og hvordan den skal anbringes. Kommissionen bemyndiges ligeledes til, hvis den finder det nødvendigt, gennem delegerede retsakter, at fastlægge hvilke produkter, produktkategorier eller grupper af produkter, der kan formodes at ville udgøre en alvorlig risiko. Kommissionen kan også via en delegeret retsakt angive hvilke data, de erhvervsdrivende skal indsamle og lagre.

Kapitel III: Europæiske standarder, der danner grundlag for formodning om overensstemmelse

Forslagets artikel 16 beskriver rammerne for fastlæggelsen af standardiseringsanmodninger. Reglerne er forenklet og tilpasset den netop vedtagne forordning om europæisk standardisering.

Forslagets artikel 17 fastlægger medlemslandenes og Europa-Parlamentets kompetence til at gøre indsigelser mod en harmoniseret standard på baggrund af mangler i standarden. Bestemmelsen fastlægger desuden Kommissionens handlemuligheder efter en sådan indsigelse.

Kapitel IV: Afsluttende bestemmelser

Medlemsstaterne fastsætter ifølge forslaget regler for sanktioner for overtrædelse af forordningens bestemmelser om de erhvervsdrivendes forpligtelser.

Artikel 19 fastlægger rammerne for det udvalg, som bistår Kommissionen i forbindelse med dennes udøvelse af beføjelsen til at foreslå gennemførelsesretsakter. Kommissionen bistås som udgangspunkt af et udvalg som anført i forordning 182/2011, dog ikke i forbindelse med standardiseringsanmodninger, hvor Kommissionen bistås af et udvalg som anført i den europæiske standardiseringsforordning 1025/2012.

Forslagets artikel 20 fastsætter rammerne for Kommissionens udøvelse af delegerede beføjelser, herunder at Rådet og Parlamentet kan tilbagekalde Kommissionens beføjelser.

I artikel 21 fastlægges en forpligtelse for Kommissionen til senest 5 år efter anvendelsesdatoen at evaluere anvendelsen af forordningen.

Artikel 22 ophæver direktiv 2001/95/EF og direktiv 87/357/EØF, og henvisninger hertil skal ifølge forslaget fremover læses efter sammenligningstabellen.

Artikel 23 fastlægger overgangsbestemmelserne i forhold til ophævelsen af produktsikkerhedsdirektivet. Medlemsstaterne må ikke forhindre tilgængeliggørelsen af markedsførte produkter, som er i overensstemmelse med produktsikkerhedsdirektivet. Europæiske standarder, som er offentliggjort i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som harmoniserede europæiske standarder i henhold til forordningen, og standardiseringsmandater udstedt i henhold til produktsikkerhedsdirektivet betragtes som standardiseringsanmodninger i henhold til forordningen.

I artikel 24 beskriver ikrafttrædelses- og anvendelsesdatoerne. Det følger af forslaget at forordningen træder i kraft samme dato som forordningen om markedsovervågning af produkter. Det fremgår af forslaget til forordning om markedsovervågning af produkter at anvendelsesdatoen er den 1. januar 2015.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal i henhold til TEUF art. 294 høres. Forslaget forventes behandlet i Udvalget for Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (IMCO). Europa-Parlamentets holdning foreligger endnu ikke

5. Nærhedsprincippet

Forslaget er baseret på det samme retsgrundlag som det nuværende produktsikkerhedsdirektiv. Kommissionen har vurderet, at i det indre marked, hvor varer kan cirkulere frit, kan bestemmelserne om produktsikkerhed kun vedtages effektivt på EU-plan. Kommissionen angiver desuden, at det er nødvendigt at vedtage bestemmelserne på EU-plan for at sikre et højt forbrugerbeskyttelsesniveau og for at forhindre, at medlemsstaterne vedtager indbyrdes afvigende produktbestemmelser, som vil føre til en fragmentering af det indre marked. Kommissionen vurderer, at forslaget ikke går videre, end hvad der er nødvendigt for at nå de ovenstående mål.

Forslaget har form af en forordning, da Kommissionen vurderer, at det er det mest hensigtsmæssige juridiske instrument, da der med en forordning kan fastsættes klare og detaljerede bestemmelser, som vil finde anvendelse på samme måde og på samme tid i hele Unionen. På denne måde undgås en uensartet gennemførelse i medlemsstaterne, som ville kunne føre til forskellige niveauer af sundheds- og sikkerhedsbeskyttelse og skabe hindringer for det indre marked. Desuden vil afskaffelsen af de nationale gennemførelsesforanstaltninger have en betydelig forenklingseffekt, da de erhvervsdrivende får mulighed for at drive deres virksomhed på baggrund af ét enkelt regelsæt.

Regeringen vurderer på det foreliggende grundlag, at nærhedsprincippet er overholdt, og at revisionen bedst gennemføres ved en forordning, som styrker forbrugersikkerheden og sikrer bedre vilkår for de erhvervsdrivende. Det er i den forbindelse tillagt vægt, at forslaget udelukkende regulerer områder, som i forvejen er reguleret på EU-niveau.

6. Gældende dansk ret

Lov nr. 1262 af 16. december 2009 om produktsikkerhed, og det eksisterende direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed, er implementeret ved bekendtgørelse nr. 1116 af 12/12/2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler.

I medfør af produktsikkerhedsloven er der udstedt følgende bekendtgørelser:

- Bekendtgørelse nr. 76 af 15/02/1996 om stabilitetskrav til gulvlysestager

- Bekendtgørelse nr. 365 af 23/05/2003 om forbud mod udbud, forhandling og distribution af vandyoyoer
- Bekendtgørelse nr. 1116 af 12/12/2003 om sikkerhedskrav til legetøj og produkter, som på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med levnedsmidler
- Bekendtgørelse nr. 405 af 02/05/2007 om forbud mod indførsel, fremstilling og overdragelse af lightere, der ikke er børnesikrede eller som kan henføres under begrebet novelty lighters
- Bekendtgørelse nr. 176 af 22/02/2010 om henlæggelse af beføjelser til Sikkerhedsstyrelsen
- Bekendtgørelse nr. 13 af 10/01/2011 om sikkerhedskrav til legetøjsprodukter
- Bekendtgørelse nr. 243 af 16/03/2012 om underretning, samarbejde og koordination for så vidt angår forbrugerprodukter mellem producenter, distributører og kontrolmyndigheder og om anvendelse af fællesskabssystemet for hurtig udveksling af oplysninger.

7. Lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser

Forslaget vil have lovgivningsmæssige konsekvenser, som skal analyseres nærmere.

Forslaget har umiddelbart ingen væsentlige statsfinansielle konsekvenser.

8. Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslaget vurderes ikke at have væsentlige samfundsøkonomiske konsekvenser, men vurderes at have positive konsekvenser for beskyttelsesniveauet, da forslaget sammen med de øvrige dele af produktsikkerheds- og markedsovervågningspakken vil give de erhvervsdrivende et mere enkelt og tydeligt regelsæt.

9. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget må umiddelbart forventes at have midlertidige administrative konsekvenser i forbindelse med de erhvervsdrivendes omstilling til de nye forpligtelser, som indføres med forslaget, herunder fx krav til fabrikanter og importører om identifikation af oprindelsesland på produktet, opbevaring af dokumentation i 10 år og sprogkrav til brugsanvisning og sikkerhedsinformation.

På længere sigt er det dog forventningen, at forslagene vil medføre administrative lettelser for erhvervslivet, bl.a. ved at definitionerne og forpligtelserne ensrettes med øvrig regulering. Det vil gøre det lettere for virksomhederne at følge reglerne, og myndighedernes håndhævelse af reglerne vil blive mere ensartet og dermed mindre bebyrdende.

10. Høring

Forslaget har været i høring i EU-Specialudvalget for konkurrenceevne, vækst og forbrugerspørgsmål samt til relevante øvrige interessenter fra den 13. februar til den 6. marts 2013.

Der er modtaget hørings svar fra Dansk Industri, Dansk Erhverv, Forbrugerrådet og Finansrådet.

Dansk Automobilforhandler Forening, Dansk Aktionærforening og Centralforeningen af Autoreparatører i Danmark har meddelt, at de ikke har bemærkninger til forslaget.

Dansk Industri, Dansk Erhverv og Finansrådet finder det anerkendelsesværdigt, at et af hovedformålene i forordningen er at lette de administrative byrder for virksomhederne.

Dansk Industri (DI) og Dansk Erhverv støtter overordnet set Kommissionens forslag, herunder også valget af forordning som retsakt.

DI er tilfreds med, at man i forslaget tilstræber at forenkle og strømline den europæiske lovgivning for produktsikkerhed, da det er afgørende for at indfri det indre markedes potentiale, at der etableres en mere effektiv og ensartet håndhævelse af produktsikkerhedslovgivningen.

Dansk Erhverv fremhæver vigtigheden af at sikre forbrugerprodukter som en af Den Europæiske Unions grundpiller og giver forbrugerne tillid, når de køber et produkt. Det er vigtigt, at EU-lovgivningen bliver strømlinet og forenklet, samtidig med at der opretholdes et højt niveau for beskyttelse af forbrugernes sundhed og sikkerhed. Dansk Erhverv bifalder ligeledes den præcisering, som er sket gennem forklaringen af definitionerne i forordningen.

DI finder forslagets artikel 7 om oprindelseslandsmærkning meget bekymrende, idet, DI mener, at det strider mod princippet i varepakken, hvor det er den aktør, der sætter sit navn på produktet, der har det fulde ansvar, uanset hvor og af hvem produktet måtte være produceret. Det fremgår af forordningen, at det er den europæiske fabrikant eller importør, der er ansvarlig for, at produktet opfylder de almindelige sikkerhedskrav. DI er af den holdning, at produktets sikkerhed derfor er mere afhængig af fabrikantens ansvarlighed end af oprindelseslandet. Yderligere anføres det, at såfremt det ikke er muligt at kontakte fabrikanten på den anførte adresse, eller adressen ikke er korrekt, kan det med rimelighed formodes, at også oprindelseslandet er ukorrekt. Desuden finder DI det tvivlsomt, om angivelsen af oprindelsesland vil være til nogen stor hjælp for markedsovervågningsmyndighederne. Kravet vil således ikke medføre bedre sporbarhed, men blot udgøre en ekstra administrativ byrde for fabrikanten, diskussioner omkring fortolkning af korrekt oprindelsesland og forvirring for forbrugeren, når

dette land ikke er det samme som fabrikantens land, der vil være opgivet i adressen.

DI mener mht. artikel 2, stk. 1, at anvendelsesområdet ikke bør omfatte produkter, der allerede er gjort tilgængelige på markedet, inden forordningen træder i kraft. Derfor bør anvendelsesområdet ikke omfatte brugte produkter, medmindre disse bringes på det indre marked for første gang, efter at forordningen træder i kraft. Hvis de brugte produkter ikke undtages, finder DI, at forordningen vil få virkning med tilbagevirkende kraft, hvilket strider imod gængse principper. Det vil tilsvarende få en negativ indvirkning på den nu stigende interesse for genbrug, som især skaber midler til non-profit-organisationer.

DI finder, at der er juridisk uklarhed forbundet med formuleringen "den sikkerhed, som forbrugerne med rimelighed kan forvente" i artikel 6, stk. 2, litra h. DI er af den opfattelse, at artikel 6, stk. 2 litra a-g er dækkende for formålet i artikel 6, stk. 1.

DI mener, at artikel 10, stk. 3 om importørens pligt til at angive sit navn på produktet, bør fraviges, hvis det medfører, at den primære emballage skal brydes. DI vurderer, at det vil være i overensstemmelse med betragtningerne til afgørelse 768/2008.

DI finder, at kravet i artikel 10, stk. 8 vedrørende importørens pligt til at opbevare den tekniske dokumentation i 10 år, skal omformuleres, således at importøren i stedet får pligt til at kunne tilvejebringe dokumentationen. Den tekniske dokumentation er fabrikantens ejendom og vil ofte bestå af fortroligt materiale.

DI finder også, at distributørens forpligtelser i artikel 11, stk. 2, vedrørende kontrol af, om fabrikanten og importøren har overholdt deres forpligtelser, skal omformuleres, således at det understreges, at distributøren kun skal opfylde kravet i det omfang, det ikke kræver brud på produktets emballage.

DI finder det positivt, at der i artikel 13, stk. 2 og 3 gives mulighed for at begrænse angivelser på produktet, når der er tale om produkter med lav risiko. DI finder det dog væsentligt, at bestemmelserne fastlægges i god tid, inden forordningen træder i kraft, da det ellers vil skabe mere forvirring end lettelse på markedet.

Det fremgår ikke klart af artikel 15, hvilken type risikoprodukter der tænkes på mht. krav om sporbarhed. DI finder, at et "sporbarhedssystem" vil være en administrativ byrde for virksomheder, der overholder lovgivningen, mens de virksomheder, der bevidst overtræder lovgivningen, vil gå uden om registreringssystemet.

DI mener, at artikel 18 om sanktioner bør fjernes, da opkrævning af bøder er reguleret i forordningen om markedsovervågning.

Dansk Erhverv støtter fælles regler og effektiv håndhævelse samt værktøjer til at sikre håndhævelsen, men finder dog, at pligten til at opbevare dokumentation i 10 år, efter at det sidste produkt er solgt, virker administrativt meget tungt for den enkelte virksomhed. Dansk Erhverv opfordrer til, at Kommissionen muliggør oprettelsen af en national frivillig database, hvor de nødvendige dokumenter kan opbevares, hvis virksomhederne ønsker det. Database skal være bygget op på en sådan måde, at nationale myndigheder kan søge de nødvendige informationer elektronisk, hvilket også vil lette myndighedernes arbejde med at søge information på tværs af landegrænser.

Dansk Erhverv støtter, at det skal være muligt at identificere produkter vha. et type-, parti- eller serienummer eller en anden form for angivelse. Dansk Erhverv finder imidlertid, at der er områder, hvor det kan være svært at identificere det enkelte produkt, men hvor det kun er muligt at identificere typen; dette gør sig særligt gældende ved overgangen fra professionelt salg til detailsalg, eller ved virksomheder, som sælger til begge kundetyper. Dansk Erhverv opfordrer desuden til, at eksempelvis firmagaver, hvor en vigtig del af produktets egenskab er at repræsentere det givende firma, kan fritages for identifikation vha. type-, parti- eller serienummer, herunder også angivelsen af fabrikant. Oplysninger skal i stedet fremgå af den ledsagende dokumentation.

Dansk Erhverv støtter ikke, at Kommissionen tillægges beføjelser i artikel 15 vedrørende sporbarhed på baggrund af formodninger, men udelukkende, hvis produkter eller produktkategorier faktisk udgør en alvorlig risiko.

Forbrugerrådet finder det beklageligt, at tjenesteydelser ikke er omfattet af forordningen. Forbrugerrådet forstår forslaget således, at kun produkter tilknyttet tjenesteydelsen er omfattet, mens selve tjenesteydelsen ikke er dækket. Forbrugerrådet finder, at dette stiller forbrugeren i en dårlig situation.

Forbrugerrådet finder det positivt, at sårbare forbrugere er skrevet ind i artikel 6, punkt d. Forbrugerrådet vil dog foreslå, at det præciseres, at der bl.a. er tale om børn, ældre og handicappede som det fremgår af præambulen. Det er endvidere Forbrugerrådets opfattelse, at salgsstedet bør tilføjes som punkt, der skal tages i betragtning ved vurderingen af, om et produkt er sikkert.

Forbrugerrådet savner, at der i forordningen henvises til, at der tages behørigt hensyn til forsigtighedsprincippet, dér hvor det måtte være relevant.

Generelt er det Forbrugerrådets opfattelse, at der i forordningen bør være mere fokus på internetsalg, da det er en større udfordring for både myndigheder og forbrugere i forhold til sikkerhed bl.a. i forbindelse med manglende information og advarsler i købsøjeblikket.

Forbrugerrådet finder det meget positivt, at der i forslaget artikel 8, stk. 6, og artikel 14 stilles krav om sporbarhed for såvel produkt som den erhvervsdrivende.

Forbrugerrådet stiller sig undrende over for artikel 13, stk. 1, pkt. a, der medfører, at fabrikanten etc. ikke har pligt til at underrette markedsovervågningsmyndighederne, hvis der er tale om et begrænset klart antal identificerede produkter, der ikke er sikre. Forbrugerrådet er af den opfattelse, at underretningen bør ske uanset antal.

Forbrugerrådet finder ikke, at det er tilstrækkeligt beskrevet, hvordan processen omkring tilblivelsen af standardiseringsmandaterne etc. foregår. Det bør fremgå klart, at en kommissionsbeslutning skal være gældende, indtil et mandat er givet til standardiseringsorganisationerne og en sikkerhedsstandard er udarbejdet og offentliggjort i EU-Tidende. Det er desuden uklart, hvilken rolle interesseorganisationerne spiller i processen, både i forbindelse med udarbejdelse af kommissionsbeslutning, standardiseringsmandat og offentliggørelse af standarden i EU-Tidende.

11. Generelle forventninger til andre landes holdninger

De øvrige medlemsstaters holdninger er endnu ikke kendt.

12. Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringens foreløbige generelle holdning til forslaget er positivt, og generelt støtter regeringen initiativer, som styrker det indre marked med henblik på at skabe vækst og styrke EU's konkurrenceevne.

Det er regeringens foreløbige generelle holdning, at indførelse af oprindelsesmærkning i reglerne vedrørende produktsikkerhed kan være problematisk. En sådan mærkning vil kunne medføre betragtelige administrative byrder for virksomhederne, og det er tvivlsomt, om det reelt giver en øget forbrugerbeskyttelse. Derudover vil det kunne vise sig vanskeligt at håndhæve i praksis.

Regeringens foreløbige generelle holdning til forslaget bestemmelser om delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter afventer en præcisering af omfanget heraf.

13. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Europaudvalg.